

HET GEBEURT TUSSEN DE NOTEN

De meest muzikale familie van de regio (en wijde omtrek) heeft nooit voor de muziek gekozen. De muziek koos hen. 'Ik hou niet van muziek' heeft eentje zelfs op z'n visitekaartje staan. Een ontmoeting met de familie Borgers. Geboren muzikanten, soms tegen wil en dank.

TEKST: JAN SPEELMAN
FOTO'S: FREEKJE GROENEMANS

Even een riedeltje spelen voor de foto, dat was het idee. De instrumenten hoefden er niet eens voor ingeplugd te worden. Gewoon een leuk plaatje. Maar zo gemakkelijk gaat dat niet bij de Borgers. Want de donkerblauwe Fender Stratocaster van Peter doet het goed op de foto maar is gestemd in es en dat past niet bij de saxofoon van Bertus. En de Squier Precision-bas van Ruud klinkt in de beoogde elektrische versie van het nummer niet helemaal lekker dus besluit Bertus na enig gekibbel de akoestische versie te spelen. Of is misschien de Squier het euvel?

„Arie heeft zo'n elektro-akoestisch basje en dat klinkt precies als een contrabas”, merkt Peter op.

Ruud: „Ligt dat aan de kast?”

Peter: „Het is een akoestische basgitaarversie van een klassieke gitaar.”

Ruud: „Is die fretloos of zo?”

Peter: „Nee, die is niet fretloos. Het zit in de snaren.”

Ruud: „Het is een grote klassieke gitaar die klinkt als een contrabas.”

Bertus: „Ok, we pakken deze in cis mineur?”

Peter: „Nee, hij begint in e-mineur.”

Bertus: „Oh, wel handig, hij heeft zijn gitaar in een andere stemming staan.”

Peter: „Dan doen we hem in e-mineur.”

Waarna FRITS wordt getraakteerd op een lange,

Peter, Bertus en Ruud Borgers (vlnr) in de oefenruimte van PopEi

gloedvolle vertolking van het nummer 'Waar-aan' van Bertus Borgers' laatste album. Jazzy, loepzuiver. Elke noot is raak. Voor de foto.

Het oorspronkelijke plan van FRITS was om de gehele familie Borgers bijeen te brengen voor een officieel familieportret. Negen broers en zussen met aanhang en kinderen. Sowieso een logistiek pittige klus, waar de leden van de clan bovendien zo hun gedachten over hadden.

„Ze zeggen altijd: samen op een prentje, dan loopt het op z'n endje”, stelt Ruud Borgers.

„Nee, we moeten echt niet gezamenlijk op een foto gepakt worden. Dat is niet goed, dat geloven de indianen ook.”

„Er rust een vloek op”, vult Peter aan.

Bertus: „We hebben ooit voor ons pa een foto willen maken waar iedereen opstond. Iedereen was er, veel moeite en toestanden, iedereen goed neergezet met die grote bossen haar, fotograaf ingehuurd... Afijn, die man schiet z'n plaatje en gaat weg, komt Ruud doodleuk van boven aanzetten met z'n gitaar. Het had hem allemaal te lang geduurd.”

Eigenzinnig. Koppig misschien wel. Creatief. Bevlogen, vol passie en verslingerd aan vrijheid. Dat is een Borgers. Voeg er een flinke scheut rood haar, een voorliefde voor sjekkies en natuurlijke muzikaliteit aan toe, en je krijgt een gezamenlijk creatief cv waarmee je enkele pagina's FRITS kunt vullen. De lijst met bandnamen, projecten, boeken, dansgroepen en albums is schier oneindig.

Een greep. Bertus Borgers (1947, Vessem) is oudste en aanvoerder van het stel. Zanger, saxofonist en songwriter in onder meer The Evergreens (eerste band, in 1962), Dirty Underwear, Mr. Albert Show, Sweet d'Buster, The Groove Express en Foyer Rock Band. Gastsof bij onder anderen Herman Brood, Golden Earring, Rosa King en Raymond van het Groenewoud. Speelde op de allereerste editie van Pinkpop. Mede-oprichter en -directeur van de Rockacademie Tilburg. En sinds kort officieel auteur, dankzij de uitstekende verhalenbundel 'Weg van hier' (2010).

Peter Borgers is journalist, zanger/gitarist van One Harry, voorheen actief in onder meer Bo/the Rude en Godhead. Schrijft al jarenlang onder andere over rockmuziek voor het Eindhovens Dagblad.

Ruud Borgers speelde ook in Bo/the Rude, Reddmoon en Going Underground. Is onder meer zanger/gitarist van Takkedak, workshopdocent bij Centrum voor de Kunsten Eindhoven en freelance-producer.

Peter Borgers brengt op dit moment samen met dj Lady Aïda de pophistorie van Eindhoven in kaart. In samenwerking met De Negende en het Eindhovens Dagblad moet dit leiden tot een canon met alle hoogpunten van de lokale popgeschiedenis (bands, nummers, concertzalen, gebeurtenissen). Suggesties zijn welkom, en kunnen worden opgestuurd naar pop-canon@gmail.com

Renie Borgers is al tientallen jaren actief in de Tilburgse jazz- en bluescene, onder meer met de groep Stormy Weather. Christine Borgers is een bekende verschijning in de Eindhovense popscene onder meer als zangeres van Skepsis en Joe King & the Notjets.

Maar het is niet allemaal muziek wat de klok slaat. Zo is Beldien Borgers danseres en auteur van een gewichtig boek over de invloed van Afrikaanse dans op de Westerse straatcultuur. En dan staat de volgende generatie Borgers al te trappelen bij het podium. Met als meest in het oog springend talent Nova Borgers, twee-

lingdochter van Bertus, zus van Leslie. Zangeres, speelt viool, gitaar en toetsen. Geeft les aan muziekscholen in Schijndel en Den Bosch, en startte onlangs Nova's Singshop in Eindhoven. Bands: Takkedak, Woost, Shake! en Glamourama. Bracht in 2008 haar eerste album ('Same as Never Before') uit.

Kort gezegd: een familie barstensvol decibellen. Bertus: „Mijn eerste herinnering is dat ik op m'n vierde achter het drumstel van een oom zat. Die had een bandje. Thuis werd er altijd muziek gemaakt, altijd gezongen. En fel hoor, met passie. Bloedserieus. Het moest echt goed zijn, anders had het geen zin.”

Vader Borgers speelde trompet, werkte bij DUW en Philips. Speelde bij de harmonie. Vormde orkesten met ooms op drums, sax en accordeon. Moeder Borgers zong. Instrumenten waren belangrijker dan huisraad, en zelfs de eerste kinderbijslag van Bertus werd gereserveerd voor een saxofoon en muzieklessen. Bertus: „Mijn vader was net zo muzikaal als wij. Hij vulde de dagen met muziek maken, maar had er gewoon z'n werk bij. Hij was heel succesvol als muzikant, met optredens in Singapore en hele tournees in Duitsland. Met de harmonie: Sint-Cecilia uit Veldhoven.”

„Ik had een prima opleiding gedaan, de HBS-B, dus dat was wel even slikken toen ik zei dat ik een living van de muziek wilde maken. Hij had me liever op het NatLab gezien. Maar onze

ouders hebben ons alle kansen gegeven. We kregen alle vrijheid om te doen wat we wilden. Ze stonden achter mij, maar niet tussen mij en de wereld. Enige voorwaarde was, dat als je een instrument wilde bespelen, het ook goed moest zijn. Dan moest je les volgen.”

Ruud: „Zo is het. Alhoewel ik trouwens nooit op les ben geweest.”

Peter: „Ik ook niet. Maar ik stond wel met m'n eerste bandje mooi in de Effenaar. Daar was 'ie trots op.”

Ruud: „We zijn altijd heel vrijgevochten geweest. De kinderen in de buurt kregen vroeger te horen dat ze niet met ons mochten spelen omdat we van Borgers waren.”

Peter: „Die hadden lang haar en zaten aan de drugs, was het verhaal. Nou ja, we zaten ook wel aan de drugs ja.”

Ruud: „De creativiteit hadden we nodig om

onze eigenwijsheid de ruimte te geven.”

Bertus: „We hebben onze creativiteit nodig om onze zin te krijgen.”

Ruud: „Muziek maken is gewoon nodig. Het is als ademen; soms moet er gewoon wat lucht uit. En soms moet er ook een emotie uit, en dat kan met muziek.”

Peter: „We hebben artiestenbloed. Als we een podium zien, moeten we er op staan. Mijn zoon zal zeker een jaar of zeven, acht zijn geweest voordat hij beseftte dat niet iedereen gitaar kan spelen.”

Ruud: „Iedereen die bij ons binnenkomt, pakt een gitaar en rammelt een paar akkoorden.”

Ruud: „Toen onze vader overleed hebben we drie dagen muziek gemaakt.”

Bertus: „En serieus hoor, meteen met een bandrecorder erbij en in de weer met echo en dingen. We hebben een opname laten horen

Het Haarlemse platenlabel Suburban Records brengt binnenkort de platen van Sweet d'Buster opnieuw uit. „Luxe versies, met bonustracks en nieuw artwork”, zegt Ron van Hal van Suburban. In eerste instantie worden twee albums opnieuw uitgebracht, een releasedatum is nog niet bepaald.

Bertus: „Ik wist van niks. Maar ik ben er blij mee, want die eerdere cd-uitvoeringen van Sweet d'Buster waren waardeloos. Ze waren op een belabberd goedkope manier uitgevoerd, en ik heb er nooit een cent voor gekregen. Er waren geen afspraken gemaakt voor cd's. De contracten waren getekend voor lp's omdat cd's toen nog niet bestonden.”

op de uitvaart.”

Peter: „Soms denk ik dat ik een muzikant *in denial* ben. Dan denk ik: ik word te oud voor die herrie. Maar het is een verslaving waar je niet meer vanaf kan komen. Muzikanten gaan nooit met pensioen.”

Bertus: „Muziek was er al voor de taal. De mogelijkheden van taal worden zwaar overschat. Met muziek kun je veel meer. Muziek is intelligent: het vindt altijd een weg vanaf de muzikant naar het oor van de luisteraar. Het is groter dan jezelf.”

Op het visitekaartje van Peter staat prominent: 'Ik hou niet van muziek'. Peter: „Nee, ik beschouw muziek meer als een obsessieve bezigheid. Neem nou de muziek die ze hier in dit café draaien. Dat stoort me in m'n concentratie. Ik kan ook geen achtergrondmuziek opzetten. Eigenlijk draai ik ook zelden of nooit mu-

Een jonge Bertus en pa Borgers op trompet, 1962

ziek. Bij m'n scheiding nam m'n tweede vrouw de cd-speler mee. Ik heb geen nieuwe meer gekocht. Nou ja, ik heb er laatst, na jaren, weer eentje gekocht omdat we bezig waren met een album en ik thuis de studio-opnames moest luisteren. En als ik muziek luister? Dan is het gewoon ondergaan."

De broers en zussen hebben de ongeschreven regel dat er niet meer dan drie familieleden in één band moeten spelen. Peter: „Ruud en ik hebben tien jaar samen in een band gespeeld en toen was het echt op. Toen hebben we elkaar een jaar niet aangekeken."

Bertus: „Je maakt muziek met familie. En als je dan echt goed wordt, kun je een beetje in de war raken door de familieband."

Ruud: „Daarom zijn we ook gestopt. Het feit

dat we broers zijn is belangrijker dan welk bandje dan ook."

Bertus: „En dat heb ik met Nova ook zo afgesproken: we maken duidelijk een onderscheid tussen de familieband en het professioneel met muziek bezig zijn. De familieband is altijd belangrijker dan de muziek. Als die band in gevaar komt, laten we de muziek even met rust."

Ruud: „We laten elkaar heel erg met rust. Dat doen we allemaal. En dat is ook de reden waarom we het zo goed met elkaar volhouden. Iedereen z'n eigen zaak. Weer die vrijheid ja. Die geven we maar die nemen we ook."

Bertus produceerde het debuutalbum van zijn dochter Nova, die op haar vijfde al even eigenzinnig voor de muziek koos. Nova: „Ik denk dat ik op tv een meisje met een viool had gezien. Ik dacht: dat is wat ik wil. Het zat in m'n kop en het ging er niet meer uit. Ik vond de klank gewoon supermooi. Maar het was ongeveer het enige instrument dat we niet in huis hadden. Mijn vader zei: we hebben een fluit, een piano, een gitaar... Hij wachtte ongeveer een half jaar en toen is hij een viool voor me gaan halen." Voor het samen maken van de plaat was een zakelijke opstelling noodzakelijk. „Dat heeft ons heel veel moeite gekost", zegt Bertus. „Ik moest kritisch zijn. We hebben daar van te voren afspraken over gemaakt. Ik heb gezegd: let er wel op, dan ben ik gewoon hard. Als ik het helemaal klote vind, zeg ik: het is helemaal klote." Nova: „Als we aan het werk zijn, zeg ik nooit papa. Dan zeg ik Bertus."

Bestaat er zoiets als de Borgers-sound?

Ruud: „Wij maken allemaal verschillende muziek, maar allemaal met een soort echtheid. We menen het echt, we gooien er niet met de pet naar."

Bertus: „Het moet roots hebben, anders is het voor ons flauwekul."

Peter: „En we hebben een ambachtelijke aanpak. We zijn geen vernieuwers. We moeten niet per se vanwege het moeten."

Bertus: „We zijn niet revolutionair vanwege de revolutie"

Peter: „Eigenlijk moet je in elke noot die ik speel onze pa kunnen horen."

Ruud: „We zijn geen notenneukers. Het gaat niet om het virtuoos zijn. Het gevoel tussen de noten in: dat is belangrijk. En of het aankomt."

Peter: „Dat zei ons pa altijd: muziek zit niet in de noten. Het zit er precies tussenin. Dat is ook echt zo. Daar zit het in, in dat wat je niet kan omschrijven. Dat is muziek."

Ruud: „Dat is mooi, zo mooi." 🎧

Bertus Borgers heeft onlangs een Nederlandstalige cd uitgebracht, genaamd 'Ver van hier', samen met de verhalenbundel 'Weg van hier'. In april treedt hij samen met broer Peter en dochter Nova op in Café Berlage in Eindhoven en in De Schalm in Veldhoven (samen met het Veldhovens Muziek Korps). Meer informatie over de releases en concerten:

www.bertusborgers.nl

www.novaborgers.nl